

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο και μνημόσυνο για τους Ήρωες του Μακεδονικού Αγώνα στη Βέροια

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Κυριακή 19 Οκτωβρίου το πρωί τελέστηκε κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας, πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου. Συμμετείχαν ο Ποιμενάρχης μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε το θείο Λόγο και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Αμαθούντος κ. Νικόλαος, Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο, Διοκλείας κ. Νεκτάριος και

Αμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο για τους Ήρωες του Μακεδονικού Αγώνα με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών Αρχών. Ακολούθησε σχετική ομιλία από εντεταλμένο εκπαιδευτικό.

Στο τέλος ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού και Αρχιερατικός Επίτροπος Περιχώρων Βεροίας Αρχιμ. Σωσίπατρος Πιτούλιας ευχαρίστησε τους Αγίους Αρχιερείς για την ευλογία που επιφύλαξαν στον Ιερό Ναό και αναφέρθηκε στην προαγωγή του μέχρι χθες Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως σε Επίσκοπο Δομενίκου. Επίσης, αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του Θεοφιλεστάτου κ. Αθηναγόρου και του προσέφερε ένα αρχιερατικό εγκόλπιο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Άρκεϊ σοι ή χάρις μου, ή γάρ δύναμής μου έν άσθενεία τελειούται».

Άνθρωπος άφιερωμένος άποκλειστικά στή διακονία του Εύαγγελίου του Χριστού ήταν ό πρωτοκορυφαίος άπόστολος Παύλος. Ένας άνθρωπος που τον είχε έπιλέξει μέ θαυμαστό τρόπο ό ίδιος ό Χριστός, μεταστρέφοντάς τον άπό φανατικό διώκτη του σέ μέγιστο άπόστόλό του. Ένας άνθρωπος ήταν ό ούρανοβάμων άπόστολος που, άν καί άξιώθηκε ούρανίων άποκαλύψεων άπό τον Χριστό, αντιμετώπισε τήν τριπλή άρνησή του στήν παράκλησή του νά τον άπαλλάξει άπό τον σκόλοπα τής σαρκός.

Μία άσθένεια ταλαιπωρούσε τον άπόστολο Παύλο που δυσκόλευε τό έργο του. Γι' αυτό καί παρακάλεσε τρεις φορές τον Χριστό νά τον άπαλλάξει άπό αυτή, όχι για νά μήν πονά, όχι για νά μήν ύποφέρει, αλλά για νά μπορεί νά τον διακονεί μέ μεγαλύτερη άνεση καί άποτελεσματικότητα.

Τί πιο φυσικό άπό αυτό τό αίτημα, αλλά καί τί πιο άυτονόητο, για τά δικά μας ανθρώπινα δεδομένα, νά ανταποκριθει ό Χριστός στήν παράκληση του άποστόλου του καί νά τον θεραπεύσει; Καί όμως ό Χριστός άρνεϊται νά ίκανοποιήσει τό αίτημα καί άρνεϊται μάλιστα τρεις φορές. Όχι όμως χωρίς λόγο, αλλά μέ μία άπάντηση που δέν έπιδέχεται αντίρρηση ή άμφισβήτηση:

«Άρκεϊ σοι ή χάρις μου, ή γάρ δύναμής μου έν άσθενεία τελειούται». Δέν χρειάζεται νά σέ θεραπεύσω. Σου άρκεϊ ή χάρις μου, του είπε, για νά έπιτελείς τήν άποστολή σου, διότι ή δύναμή μου άποκαλύπτεται πλήρως μέσα στήν ανθρώπινη άδυναμία.

Δέν ἦταν σκληρή ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ. Ἦθελε νά διδάξει καί τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο καί ὄλους ἐμᾶς, στούς ὁποίους ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀποκάλυψε τήν ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ, ὅτι πρέπει νά ἐμπιστευόμεθα ἀπόλυτα τή δύναμή του, καί ὅτι ἀντί νά ζητοῦμε καί νά ἐπιδιώκουμε ἄλλα πράγματα, ὑλικά, σαρκικά, κοσμικά, θά πρέπει νά συνηθίσουμε νά ζητοῦμε τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς προσέξουμε αὐτή τήν ἐπισήμανση τοῦ Κυρίου, γιατί καί ἐμεῖς πολλές φορές ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό διάφορα πράγματα καί ἐπιμένουμε σέ αὐτά, παρότι δέν τά λαμβάνουμε. Καί ἀκόμη ἀπαριθμοῦμε πράγματα πού θά μπορούσαμε νά κάνουμε, ἀκόμη καί γιά τόν Θεό καί γιά τούς συνανθρώπους μας καί γιά τά πνευματικά μας καθήκοντα, ἐάν ἦμασταν καλύτερα στήν ὑγεία μας, ἐάν ὁ Χριστός μᾶς εἶχε ἀπαλλάξει ἀπό διάφορες ἀδυναμίες καί ἀσθένειες καί διάφορα παρόμοια. Ἦ ἀκόμη, ὅταν βρισκόμαστε σέ δύσκολες ὥρες ἀναζητοῦμε βοήθεια ἀπό ἄλλους ἀνθρώπους, ἰσχυρούς, χωρίς νά ὑπολογίζουμε τή σημασία πού ἔχει ἡ χάρη καί ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός ὅμως μπορεῖ νά μὴν θεραπεύει κάποια ἀσθένεια ἢ ἀδυναμία μας, γιά νά μὴν θεωρήσουμε ὅτι ὅσα ἐπιτυγχάνουμε, ὀφείλονται στίς δικές μας δυνάμεις. Μπορεῖ νά μὴν μᾶς δίδει τά ὑλικά ἀγαθά ἢ μέσα πού τοῦ ζητοῦμε, καί γιά τά ὁποῖα ἐμεῖς στρεφόμαστε ἐνδεχομένως στή συνέχεια σέ ἄλλους ἀνθρώπους, πού νομίζουμε ὅτι θά μᾶς τά προσφέρουν, ἀλλά θέτει στή διάθεσή μας τή χάρη καί τή δύναμή του, ἐφόσον βεβαίως τοῦ τίς ζητοῦμε.

Αὐτό ἔκανε καί μέ τούς πατέρες καί τούς προγόνους μας, τούς ἥρωες τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα, τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα καί οἱ ὁποῖοι πρὶν ἀπό ἑκατόν εἰκοσιένα χρόνια ξεσηκώθηκαν ἐναντίον τῶν Τούρκων κατακτητῶν ἀλλά καί ὄλων ἐκείνων πού ἐποφθαλμιοῦσαν, χρησιμοποιοῦντας δόλιους τρόπους, τή Μακεδονία μας.

Ἐπόδουλοι ἐπί πέντε αἰῶνες οἱ πατέρες μας ἦταν φυσικό νά μὴν διαθέτουν τά μέσα γιά νά ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τῶν Τούρκων ἀλλά καί τῶν Βουλγάρων καί τῶν Ρουμανιζόντων. Τό ἴδιο καί ὅσοι θέλοντας νά βοηθήσουν τούς Μακεδόνες περνοῦσαν κρυφά τά σύνορα ἀπό τήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα στή Μακεδονία. Μπορεῖ ὅμως νά μὴν διέθεταν ὄπλα καί πυρομαχικά, εἶχαν ὅμως τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ πού ἄκουε τίς προσευχές τους, πού ἔβλεπε τήν πίστη τους καί ἤθελε νά σπογγίσει τά δάκρυά τους γιά τίς ταλαιπωρίες καί τούς διωγμούς πού ὑπέμεναν καθημερινά.

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ «ἄρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ

τελειούται» ίσχύει καί γιά τούς ήρωες τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα, καθώς ἀποδεικνύεται ἀπό τίς νίκες τους καί τήν τελική ἀπελευθέρωση τῆς Μακεδονίας μας. Ίσχύει καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού τόν ἀκοῦμε καί μᾶς δίδει τή δυνατότητα νά ζητοῦμε ὅσο μποροῦμε περισσότερο τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἀνταπεξερχώμεθα στόν ἀγώνα μας καί στίς δυσκολίες του καί νά βγαίνουμε πάντοτε νικητές μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς τήν ζητοῦμε πάντοτε καί ἄς μνημονεύουμε μέ εὐγνωμοσύνη τούς ἀγῶνες καί τίς θυσίες τῶν ἡρώων τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα γιά τήν ἐλευθερία μας.

